

3. Kønsbestemte traditioner ved valg af uddannelse.

Basisuddannelsernes bredde og „sammenblanding“ af såkaldte pige- og drengeuddannelser har medført, at piger og drenge i mindre grad vælger traditionelle kønsrollebestemte uddannelser.

Sektorrådet anser en sådan udvikling for væsentlig, idet en del af den såkaldte restgruppe netop eksisterer som følge af de kønsbestemte uddannelsesstilbud.

4. Uddannelsernes almene indhold.

Basisuddannelsen og den stærke vægt, der lægges på undervisningen i almene fag, er noget af det væsentligste i forhold til de traditionelle faglige grunduddannelser.

Eleverne får en almindelig og studiekompetencegivende undervisning i fortsættelse af folkeskolen, og der lægges vægt på, at undervisningen i almene fag er en støtte for den faglige undervisning. I betænkningen understreges det, at undervisningen skal ske i nær tilknytning til retningsfagene og elevernes erfaringer fra praktikophold.

Undervisningen i almene fag er inddelt i obligatoriske fag (fællesfag) og valgfrie fag — fordelt på hele uddannelsesforløbet:

	Basisår	2. del
Obligatoriske fællesfag (timer pr. uge)	10	4
Valgfrie fag (timer pr. uge)	4	8
I alt t/uge	14	12

De valgfrie fag er et tilbud om at imødekomme mere individuelle ønsker, som ikke tilgodeses gennem de obligatoriske fællesfag og retningsfagene. Eksempelvis kan nævnes undervisning med henblik på enkeltfagsprøve på tf-utf og hf-niveau og støtteundervisning i dansk og regning.

Sektorrådet går ind for målsætningen for den almene undervisning og anbefaler, at omfanget af den almene undervisning ikke formindskes.

Sektorrådet skal samtidig fremhæve det vigtige i, at de almene fag placeres selvstændigt i uddannelsen med en målsætning, der er fælles for alle uddannelsesretninger.

Et mindretal (Finn Jellingsø, Danmarks Lærerforening, og Kurt Stolt, Gymnasiesko-

lernes Lærerforening) ønsker at udtale følgende:

Foreningerne kan tilslutte sig bemærkningerne i efg-betænkningens kap. III, afsnit 6 om, at den lærergruppe, der skal varetage undervisningen med hensyn til forudsætninger bør være meget differentieret sammensat. Vi finder imidlertid, at kravet om mindst 2 års relevant erhvervs erfaring lægger op til en urimelig begrænsning af rekrutteringsmulighederne og skal derfor foreslå, at kravet frafalder for lærerne i de almene fag.

5. Studievejledningen.

Siden efg-uddannelsesforsøgets iværksættelse har der været knyttet en erhvervs- og uddannelsesvejledning til undervisningen. Erfaringerne viser nødvendigheden af en sådan ordning. I et uddannelsessystem med trinvis valg af uddannelsesretning er en realistisk orientering om de foreliggende uddannelses- og erhvervs muligheder særlig påkrævet. En rådgivningsfunktion, der kan støtte eleven i valgsituationer, er et af uddannelsessystemets bærende elementer.

Sektorrådet anbefaler, at studievejlederuddannelsen og studievejlederfunktionen fortsat udbygges.

6. Den geografiske placering af basisuddannelserne.

Hvis ønsket om, at efg-basisuddannelserne skal kunne opfattes som et reelt tilbud til alle unge om 10. skoleår/uddannelsesår, skal realiseres, er det nødvendigt, at alle basisuddannelserne som overvejende hovedregel er lokalt tilgængelige.

De unges tilbøjelighed til at søge en uddannelse er faldende med stigende afstand mellem bopæl og skole.

Lærlingeuddannelser og andre faglige uddannelser har hidtil været indledt ved en kontakt mellem den uddannelsessøgende og arbejdspladsen. Skolernes placering har derved ikke været afgørende for valg af uddannelse.

Efg-uddannelserne påbegyndes derimod på en skole. Det er helt afgørende for at undgå en „geografisk hindring“ for påbegyndelsen af uddannelse, at basisskolerne placeres i rimelig nærhed af de unges bopæl.